

TRIBUNALUL
SECTIA COMERCIALA , DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

Sentinta civila din data de 03 iulie 2007

Pe rol fiind pronuntarea asupra cererii formulata de catre reclamanta SC X SRL in contradictoriu cu Directia Generala a Finantelor Publice, avand ca obiect contestatie act administrativ fiscal.

Procedura de citare este legal indeplinita.

S-a facut referatul cauzei de catre grefier, dupa care:

Se constata ca dezbaterea pe fond a avut loc la data de 26 iunie 2007 sustinerile partilor fiind consemnate in incheierea sedintei de la acea data, care face parte integranta din prezenta sentinta, dupa care, in vederea deliberarii, s-a amanat pronuntarea pentru data de azi, cand s-a pronuntat hotararea de mai jos.

TRIBUNALUL

Asupra cererii de fata:

Prin contestatia inregistrata la acest tribunal in data de 04.05.2007 SC X SRL a solicitat instantei anulara raportului de inspectie fiscala din data de 22.02.2007 (f.14-18) privind stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata suplimentara de () lei si () lei majorari de intarziere, a deciziei de impunere din data de 23.02.2007 (f.50) si a deciziei din data de 24.04.2007 a Directiei Generale a Finantelor Publice (f.6-13) exonerarea sa de plata drepturilor fiscale stabilite prin actul de control si mentinute prin respingerea contestatiei prealabile.

In motivarea contestatiei s-a retinut ca in mod gresit s-a considerat ca nefiind decontabile integral cheltuielile cu transportul la si de la locul de munca al salariatilor in conditiile in care acestea au fost recuperate din pretul practicat, societatea avand profit in perioada verificata.

Intimata a depus intampinare (f.32 -33) prin care s-a opus admitterii contestatiei.

In motivarea intampinarii s-a sustinut ca in perioada verificata societatea era indrituita sa deduca cheltuielile sociale aferente cu transportul angajatilor in limita unui procent de 2% aplicat asupra fondului de salarii dar contestatoarea a dedus integral aceasta categorie de cheltuieli.

Actiunea este intemeiata pentru urmatoarele considerente :

In conformitate cu prevederile art.19 alin (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, profitul impozabil se calculeaza ca diferenta dintre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile.

Problema dedusa judecatii este aceea de a raspunde la intrebarea daca cheltuielile cu transportul angajatilor la locul de munca au deductibilitate limitata la nivelul cotei de 2% aplicata asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului asa cum prevede art.21 pct.3 lit.c) din Legea nr.571/2003 modificata sau au deductibilitate integrala potrivit art.21 pct.2 lit.e) din aceeaasi lege.

Punctul de vedere al instantei este ca sunt aplicabile dispozitiile legale care prevad deductibilitatea integrala a cheltuielilor de transport si nu cea limitata, asa cum a retinut organul de control.

Din interpretarea literala si sistematica a textului art.21 pct.3 lit.c) sintagma "***inclusiv transportul pentru salariatii proprii, pentru membrii de familie al acestora*** " urmeaza imediat mentiunea "***costul prestatiilor pentru tratament si odihna***". Cuvantul "***inclusiv***" demonstreaza ca legiuitorul a intentionat in acest text de lege sa includa si cheltuieli pentru tratament si odihna si transportul reclamantilor la bazele de tratament si nicidecum cheltuielile salariale la si de la locul de munca cum a procedat organul de control.

Cheltuielile de transport ale salariatilor sunt enumerate expres in alt text de lege si anume la art.21 pct.2 lit.e) cu conditia ca, contribuabilul sa realizeze profit in exercitiul curent. Aceasta conditie este indeplinita in speta si nici nu a fost contestata de organul de control.

Tribunalul considera ca nu sunt aplicabile prevederile art.129 alin (4) lit.b) din Legea nr.571/2003 - servicii efectuate in mod gratuit pentru uzul personal al angajatilor, ca si operatiune cuprinsa in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata deoarece

transportul la si de la locul de munca are legatura cu activitatea economica a societatii - cheltuielile cu aceste prestatii fiind deductibile integral potrivit art.21 pct.2 lit.e) din Legea nr.571/2003.

Nu sunt aplicabile nici prevederile art.21 pct.4 lit.d) din Legea nr.571/2003 unde se prevede ca nu sunt deductibile cheltuielile cu taxa pe valoarea adaugata aferente bunurilor acordate salariatilor sub forma de avantaje in natura. Transportul lor de la locul de munca nu este un bun ci o prestatie. Prin interpretare o prestatie nu poate fi asimilata cu un bun daca prestatia in sine, respectiv cheltuielile de transport, sunt expres prevazute cu deductibilitatea integrala potrivit art.21 pct.c) lit.d) din Legea nr.571/2003.

Pentru considerentele de mai sus, actele administrative atacate urmeaza sa fie anulate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:

Admite actiunea formulata de SC X SRL impotriva paratei Directia Generala a Finantelor Publice si in consecinta :

Dispune anularea deciziei din data de 24.04.2007 emisa de Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul paratei, a raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 22.02.2007 a Directiei Controlului Fiscal si a Deciziei de impunere emisa din data de 23.02.2007.

Cheltuieli de judecata nu au fost cerute.

Cu recurs in termen de 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica de azi, 03.07.2007.